

ОБЩИНА ЯБЛАНИЦА

НАРЕДБА № 5

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ

/Доп.-Р-ние № 450/29.01.2019г./

гр.Ябланица, 2008г.

Глава първа Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община **Ябланица**

Чл. 2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. /Нова-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г./ Туристически данък.
8. /Нова-Р-ние № 132/20.09.2016г. в сила от 01.01.2017г./ Данък върху таксиметров превоз на пътници.
9. /Предишна т. 8-Р-ние № 132/20.09.2016г. в сила от 01.01.2017г./ Местни данъци, определени със закон.

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) /Доп.- Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г./ Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданско-процесуалния кодекс.

(3) /Нова-Р-ние № 450/29.01.2019г./ Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването и разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи - общинския съвет.

Чл. 5а. /Нов-Р-ние № 450/29.01.2019г./ (1) Общината предоставя ежедневна информация по електронен път на Министерството на финансите за:

1. Идентификационните данни за задължените лица по Закона за местните данъци и такси;
2. Обектите за облагане с местни данъци и такси, данъчните им оценки и отчетните им стойности;
3. Правата на собственост и ползване върху обектите на облагане;
4. Данъчните облекчения и освобождавания по ЗМДТ;
5. Размера на задълженията по видове данъци и такси, плащанията и непогасените задължения;
6. Мерки за обезпечаване и събиране на вземанията по ЗМДТ;
7. Други данни от значение за определянето, обезпечаването и събирането на местните данъци и такси.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя по ред, начин и във формат, определени със

заповед на министъра на финансите.

(3) Заповедта по ал. 2 се публикува на интернет страниците на Министерството на финансите и НСОРБ.

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Чл.6а. /Нов-Р-ние № 450/29.01.2019г./ Данъчните декларации по тази наредба се подават от данъчнозадължените лица или техните законни представители по образци, одобрени от Министерството на финансите;

(2) Данъчните декларации по ал. 1 могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Глава втора Местни данъци

Раздел I Данък върху недвижимите имоти

Чл. 7. (1) /Доп.-Р-ние № 246/19.12.2013г., влиза в сила от 01.01.2014г., изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква със закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) /Отм.-Р-ние № 322/27.01.2011г./

(5) /Нова-Р-ние № 246/19.12.2013г., влиза в сила от 01.01.2014г./ Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680лв., включително.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) /Доп.-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г./ Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) /Нова-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г./ За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 9. /Изм. и доп.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си;

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 10. /Изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се Общинска Администрация гр.Ябланица – ЦИУГ, с.Златна Панега – административната сграда на кметството, с.Брестница-

административната сграда на кметството, с.Добревци - административната сграда на кметството, с.Батулци - административната сграда на кметството, с.Орешене - административната сграда на кметството, с.Дъбравата - административната сграда на кметството, с.Малък Извор - административната сграда на кметството, с.Голяма Брестница-административната сграда на кметството

2. по банков път – по банковата сметка на общината;

3. с пощенски запис.

Чл. 11. (1) /Изм.-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г., Изм.-Р-ние № 32/28.01.2016г., Изм.-Р-ние № 38/30.01.2020г./ / Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) /Изм.-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г., Изм.-Р-ние № 32/28.01.2016г./ На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 12а. /Нов-Р-ние № 450/29.01.2019г./ (1) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) (в сила от 01.01.2020 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията.Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на съответните служители на общинската администрация от възложителя на строежа, след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите;

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по Раздел трети от тази глава;

(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1, предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определяне на данъка;

(5) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго, което има значение за определяне на данъка, данъчнозадължените лица уведомяват общината по реда и срока определен в ал. 1;

(6) При придобиване на имот по наследство, декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 25 от настоящата наредба. В случай, че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на 6-месечния срок, служителят от общинска администрация, образува партида на наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението;

(7) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели;

(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

Чл.12б. /Нов-Р-ние № 450/29.01.2019г./ (1) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени;

(2) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно

право на ползване, приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на ЗУТ, както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал.3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на общината в едномесечен срок от издаването им;

(5) Данък по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съответния констативен акт по чл. 176, ал. 1 от ЗУТ на данъчната служба на общината в едномесечен срок от съставянето му;

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.“

Чл.12в. /Нов-Р-ние № 450/29.01.2019г./ (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижими имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно, данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 12а, ал. 1.

(2) В случаите по ал. 1, задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл. 13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът.

Чл. 15. /Изм.-Р-ние № 136/30.01.2009г., изм.-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г., Изм.- Р-ние № 155/29.11.2016г./ Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на **2,75** на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 17. (1) /Изм.-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г./ Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти – данъчната им оценка съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл. 18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл. 19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) /Нова-Р-ние № 450/29.01.2019г./ В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22 от Закона за местните данъци и такси, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 20. /Изм.-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.07.2011г./ Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договърът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 25. При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,7** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. за лица, извън посочените в т. 1 - **5,00** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. /Изм. и доп.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинска администрация определя дължимият годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл. 31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 32. (1) Обект на облагане с данък са имуществовата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) /Изм.-Р-ние № 136/30.01.2009г./ Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(4) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето.

Чл. 35. (1) /Изм.-Р-ние № 136/30.01.2009г./ При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **0,8** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) **5,00** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) /Изм.-Р-ние № 136/30.01.2009г./ При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер на **2,5** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна – върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) /Изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси-към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Раздел IV Данък върху превозните средства

Чл. 38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 40. /Изм. и доп.-Р-ние № 32/28.01.2016г./ (1) /Нова-Р-ние № 32/28.01.2016г./ Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) /Нова-Р-ние № 32/28.01.2016г./ Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общините:

1. ежедневно - чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между Министерството на финансите и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община за обмен на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, или

2. ежемесечно - на електронен носител.

(3) /Нова-Р-ние № 32/28.01.2016г./ Задължението за деклариране не отпада, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;

2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;

3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;

4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;

5. /Отм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./.

(4) /Нова-Р-ние № 32/28.01.2016г./ Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срок от 6 /шест/ месеца

(5) /Нова-Р-ние № 32/28.01.2016г./ Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрация на превозното средство.

(6) /Нова-Р-ние № 32/28.01.2016г./ Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) /Нова-Р-ние № 32/28.01.2016г./ Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане. При прекратяване на регистрация на превозно средство данъчно задълженото лице представя документ от компетентен орган.

(8) /Нова-Р-ние № 32/28.01.2016г./ Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) /Нова-Р-ние № 32/28.01.2016г./ Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10) /Нова-Р-ние № 32/28.01.2016г./ Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44 от Закона за местните данъци и такси, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност - документ, удостоверяващ

вносянето на данъка върху добавената стойност.

(11) /Нова-Р-ние № 32/28.01.2016г./ Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55, ал. 7 от Закона за местните данъци и такси липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) /Нова-Р-ние № 32/28.01.2016г./ При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл. 41. (1) /Изм.-Р-ние № 155/29.11.2016г., изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК}$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1.

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2.

1. имуществен компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{Скв} \times \text{Кгп},$$

където:

Скв е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

	Размер на данъка за Община Ябланица
до 55 kW включително	0,45 лв. за 1 kW
над 55 kW до 74 kW включително	0,59 лв. за 1 kW
над 74 kW до 110 kW включително	1,15 лв. за 1 kW
над 110 kW до 150 kW включително	1,28 лв. за 1 kW
над 150 kW до 245 kW включително	1,60 лв. за 1 kW
над 245 kW	2,10 лв. за 1 kW

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
над 20 години	1,1
над 15 до 20 години включително	1
над 10 до 15 години включително	1,3
над 5 до 10 години включително	1,5
до 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент е в зависимост от екологичната категория на автомобила в следните граници:

Екологична категория	Коефициент за Община Ябланица
без екологична категория, с екологични категории „Евро 1” и „Евро 2”	1,10
„Евро 3”	1,00
„Евро 4”	0,80
„Евро 5”	0,60
„Евро 6” и „ЕЕV”	0,40

(2) /Изм.-Р-ние № 155/29.11.2016г., изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона е в следните размери:

1. товарно ремарке – **7,00** лв.
2. къмпинг ремарке – **13,00** лв.

(3) /Изм.-Р-ние № 155/29.11.2016г./ Данъкът за мотопеди е в размер **13,00** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **16,00** лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – **33,00** лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – **43,00** лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – **65,00** лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **98,00** лв.
6. над 750 куб. см – **130,00** лв.

(4) /Изм.-Р-ние № 155/29.11.2016г., изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ Данъкът за триколесно превозно средство, на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – **5,00** лв.
2. над 400 кг – **8,00** лв.

(5) /Изм.-Р-ние № 155/29.11.2016г./ Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **65,00** лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **130,00** лв.

(6) /Изм.-Р-ние № 155/29.11.2016г., изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, в размер на 13,00 лв. за всеки започнати 750 кг. товароносимост.

(7) /Изм.-Р-ние № 155/29.11.2016г./ Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	10,00	34,00
	18	20	34,00	78,00

	20	22	78,00	178,00
	22	25	230,00	413,00
	25	26	413,00	725,00
	26	28	413,00	725,00
	28	29	400,00	482,00
	29	31	482,00	791,00
	31	33	753,00	1045,00
	33	38	1045,00	1588,00
	38	-	1158,00	1574,00
Б) с три и повече оси	36	38	736,00	1021,00
	38	40	1021,00	1412,00
	40	-	1412,00	2090,00

(8) /Изм.-Р-ние № 155/29.11.2016г., изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **70,00** лв.

(9) /Изм.-Р-ние № 155/29.11.2016г., изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер **150,00** лв.

(10) /Изм.-Р-ние № 155/29.11.2016г./ Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **8,00** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **10,00** лв.
3. над 37 kW – **15,00** лв.

(11) /Изм.-Р-ние № 155/29.11.2016г./ Данъкът за други самоходни машини е в размер **38,00** лв.

(12) /Изм.-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г., изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ Данъкът за шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 на Регламент (ЕС) № 168/2013, е в размер **57,50** лв.

(13) /Изм.-Р-ние № 155/29.11.2016г./ Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	37,00	74,00
	13	14	74,00	203,00
	14	15	203,00	287,00
	15	-	287,00	647,00
Б) с три оси	15	17	74,00	128,00
	17	19	128,00	263,00
	19	21	263,00	341,00
	21	23	341,00	524,00
В) с четири оси	23	-	524,00	815,00
	23	25	341,00	346,00
	25	27	346,00	539,00
	27	29	539,00	855,00
	29	-	855,00	1268,00

Чл. 42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1,25** лв. за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1,25** лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,13** лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **125,00** лв.

4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **25,00** лв. за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **3,38** лв. за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,18** лв. за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0,63** лв. за тон максимална товароносимост.

Чл. 43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **25,00** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – **15,00** лв.

3. за делтаплан – **15,00** лв.

4. за мотоделтаплан – **25,00** лв.

5. за свободен балон - **37,50** лв.

6. за планер - **37,50** лв.

Чл. 44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 45. (1) /Отм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./

(2) /Изм.-Р-ние № 246/19.12.2013г., влиза в сила от 01.01.2014г., изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ За мотопеди и мотоциклети с мощност до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 от Закона за местните данъци и такси данък.

(3) /Нова-Р-ние № 246/19.12.2013г., влиза в сила от 01.01.2014г., изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕЕV“ – с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от Закона за местните данъци и такси данък.

(4) /Премишна ал. 3-Р-ние № 246/19.12.2013г., влиза в сила от 01.01.2014г./ За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слаборазселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(5) /Нова-Р-ние № 246/19.12.2013г., влиза в сила от 01.01.2014г., изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (1) /Изм.-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г., /Нова- Р-ние № 32/28.01.2016г./ Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за

движение.

(3) /Нова-Р-ние № 32/28.01.2016г., изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ Заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява със:

1. Проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерство на финансите в изпълнение на чл. 5а от Закона за местните данъци и такси, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или представяне на издаден или заверен от общината документ.

2. Представяне на издаден или заверен от общината документ.

Чл.46а. /Нов-Р-ние № 450/29.01.2019г./ (1) Освобождават се от данък превозните средства на:

1. Държавните и общинските органи и организации на бюджетна издръжка, които са със специален режим на движение, линейки и пожарни на други лица, както и на Държавната агенция „Технически операции“ за изпълнение на дейностите, определени със закон;

2. Дипломатическите представителства и консулства при условията на взаимност;

3. Българският Червен кръст, когато се използват за целите на организацията;

4. Лекият автомобил-собственост на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, с обем на двигателя до 2000 куб.см. и с мощност до 117.64 kW;

(2) За превозни средства, на които е прекратена регистрацията за движение, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено заявление от собственика в съответното звено „Пътна полиция“ по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектоване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектоване;

(3) При прехвърляне на собствеността на превозното средство, новият собственик не заплаща данъка, ако предишният собственик го е платил за времето до края на календарната година.

(4) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрически превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент(ЕС)№168/2013.

Чл. 47. /Изм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./ Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси – в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V **Патентен данък**

Чл. 48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегетира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл. 51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не

наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. /Изм.-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г./ физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 4 от ЗМДТ, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определения данък е с най-висок размер. За извършване на повече от три патентни дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. /Изм.-Р-ние № 38/30.01.2020г./ лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 (б.р.-бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги) на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 61н е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларираат обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларираат с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл. 54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл. 55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е

постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.1 и 2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

Чл. 56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI

Туристически данък /Нов-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г./

Чл. 57. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени са лицата, предлагащи нощувки.

(3) /Изм.-Р-ние № 246/19.12.2013г.,влиза в сила от 01.01.2014г./ Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно от документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58. (1) /Изм.-Р-ние № 246/19.12.2013г.,влиза в сила от 01.01.2014г./ Размерът на туристическия данък се определя за всяка нощувка съобразно населените места в общината и категорията на местата за настаняване е, както следва:

- Категория 1 звезда – 0,20лв.
- Категория 2 звезди – 0,30лв.
- Категория 3 звезди – 0,60 лв.
- Категория 4 звезди – 0,80 лв.
- Категория 5 звезди – 1,50 лв.

(2) Размерът на дължимият данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал.1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задълженото лице до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) когато сборът на данъка по ал. 2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средство за подслон или място за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на бюджета на общината по местонахождение на средството за подслон или мястото за настаняване до 1 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва.

(5) Разликата по ал. 4 се изчислява по следната формула:

$$P = (PД \times ПК \times Д \times 30 / 100) - ДД$$

където:

P – разликата за внасяне;

PД – размерът на данъка па ал. 1;

ПК – пълният капацитет на броя на леглата в средството за подслон или място за настаняване за календарната година;

Д – брой дни в годината;

ДД – сборът на дължимия данък па ал. 2 за календарната година.

Чл. 59. /Изм.-Р-ние № 246/19.12.2013г.,влиза в сила от 01.01.2014г./ Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници /Нов-Р-ние № 132/20.09.2016г., влиза в сила от 01.01.2017г./

Чл. 60. (1) Данъчно задължените лица, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на

пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(3) Лицата, облагани с данък върху таксиметров превоз на пътници по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на Община Ябланица по Закона за автомобилните превози.

Чл. 61. (1) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за Община Ябланица е в размер на 300 лв. за календарна година.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато до 31 октомври на предходната година общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за следващата година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 62. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец за дължимия данък в Община Ябланица.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 63. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на община Ябланица.

Чл. 64. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\frac{\text{ДДТГ} = \text{ГДТПП} \times \text{БМ}}{12}$$

където:

ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл. 61, ал. 1;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) /Изм. и доп.-Р-ние № 38/30.01.2020г./ Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\frac{\text{НВДТПП} = \text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}$$

където:

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП - платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ - броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ - оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 65. Данъкът по чл. 61, ал. 1 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 66. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 64, ал. 2 се извършва по писмено искане - образец на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. (1) /Нова-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г./ Размерът на дължимия туристически данък за януари 2011г. за средствата за подслон и местата за настаняване се определя, както следва:

- Категория 1 звезда – 0,60лв.
- Категория 2 звезди – 0,80лв.
- Категория 3 звезди – 1,00 лв.
- Категория 4 звезди – 1,00 лв.
- Категория 5 звезди – 1,00 лв.

(2) /Нова-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г./ Декларацията по чл. 57, ал. 5 не се подава за предоставяните нощувки през 2010г.

§ 2. /Изм.-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 2011г./ Лицата, предоставящи услугата настаняване в средствата за подслон и местата за настаняване, в срок до 28 февруари 2011г. представят писмена декларация с информация за брой на леглата в средството за подслон или мястото за настаняване пред категоризиращия орган по чл. 52 от Закона за туризма.

§ 3. /Изм.-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г./ Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 4. /Изм.-Р-ние № 322/27.01.2011г./ Изменението на чл. 20 влиза в сила от 01.07.2011г.

§ 5. /Изм.-Р-ние № 322/27.01.2011г., влиза в сила от 01.01.2011г./ Наредбата е приета с Решение № 41 от Протокол № 6/19.02.2008г. в изпълнение на чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от дата на приемането ѝ от Общински съвет Ябланица. Приети изменения и допълнения с Решение № 136/30.01.2009г. Всички изменения и допълнения приети с Решение № 322/27.01.2011г. влизат в сила от 01.01.2011г. Приети допълнения и изменения с Решение № 246/19.12.2013г., влиза в сила от 01.01.2014г. Приети допълнения и изменения с Решение № 32/28.01.2016г.

§ 6. /Отм.-Р-ние № 322/27.01.2011г./

§ 7. /Отм.-Р-ние № 322/27.01.2011г./

§ 8. /Отм.-Р-ние № 322/27.01.2011г./

§ 9. /Отм.-Р-ние № 322/27.01.2011г./

Приложение № 1 към чл.50.

Зона	Населени места/улицы
I-ва	гр.Ябланица
II-ра	с. Златна Панега, с. Брестница с.Добревци, с.Батулци, с.Орешене, с.Малък Извор, с.Дъбравата, с.Голяма Брестница

Приложение № 2 към чл. 56.
Видове патентни дейности и годишните размери на данъка

№	Патентни дейности	I-ва зона /в лева/	II-ра зона /в лева/
№1	/Изм.-Р-ние № 246/19.12.2013г.,влиза в сила от 01.01.2014г./ Местата за настаняване с не повече от 20 стаи - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта: 1-2 звезди	25,00	20,00
№2	Патентни дейности Заведения за хранене и развлечения-данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:	I-ва зона /в лева/	II-ра зона /в лева/
	А/ Ресторанти:		
	1-2 звезди	10,00	8,00
	3 звезди	20,00	15,00
	Б/ Заведения за бързо обслужване:		
	1-2 звезди	5,00	3,00
	3 звезди	10,00	6,00
	В/ Питейни заведения с изключение на посочените в буква"е":		
	1-2 звезди	10,00	8,00
	3 звезди	20,00	15,00
	Г/ Кафе-сладкарници:		
	1-2 звезди	10,00	8,00
	3 звезди	20,00	15,00
	Д/ Барове:		
	- Дневни:		
	2 звезди	15,00	12,00
	3 звезди	20,00	15,00
	- Нощни:		
	2 звезди	25,00	20,00
	3 звезди	30,00	25,00
	Е/ Бюфети, каравани и павилиони – за обект:	250,00	150,00
№ 3	Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.	20,00	10,00
№ 4	Платени паркинги — данъкът се определя за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.	20,00	20,00
№ 5	Дърводелски услуги – данъкът се определя според местонахождението на обекта.	500,00	300,00
№ 6	Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта	100,00	100,00
№ 7	Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя според местонахождението на обекта	500,00	500,00
№ 8	Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта	50,00	50,00
№ 9	Металообработващи услуги—данъкът се определя според местонахождението на обекта.	400,00	400,00
№ 10	Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът за работно място според местонахождението на обекта	200,00	200,00
№ 11	Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя на брой устройство според местонахождението на обекта.	300,00	300,00
№ 12	Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта.	300,00	300,00
№ 13	Маникюр, педикюр — данъкът се определя за работно място според	200,00	200,00

	местонахождението на обекта.		
№ 14	Часовникарски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.	200,00	200,00
№ 15	Тапицерски услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.	300,00	300,00
№ 16	Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми - данъкът се определя според местонахождението на обекта	400,00	400,00
№ 17	Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	1500,00	1500,00
№ 18	Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	200,00	200,00
№ 19	Стъklarски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта:	300,00	300,00
№ 20	Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	200,00	200,00
№ 21	/Отм.-Р-ние № 450/29.01.2019г./	-	-
№ 22	Компаньонки и компаньони — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	3500,00	3500,00
№ 23	Масажистки и масажисти — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	700,00	700,00
№ 24	Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя според местонахождението на обекта	2800,00	2800,00
№ 25	Фотографски услуги — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	300,00	300,00
№ 26	Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти - данъкът се определя според местонахождението на обекта	3000,00	3000,00
№ 27	Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	150,00	150,00
№ 28	Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книгоvezки услуги, ремонт на шевни машини - данъкът се определя според местонахождението на обекта.	100,00	100,00
№ 29	Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.	70,00	70,00
№ 30	Заложни къщи – данъкът се определя	8000,00	8000,00
№ 31	Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя според местонахождението на обекта.	100,00	100,00
№ 32	Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) - данъкът се определя според местонахождението на обекта.	400,00	400,00
№ 33	Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта	200,00	200,00
№ 34	Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:	I–ва зона /в лева/	II–ра зона /в лева/
	А/ За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение	150,00	150,00
	Б/ За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение	10,00	10,00
	В/ За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор и	68,00	68,00

	билярд — данъкът за маса		
№ 35	Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:	I-ва зона /в лева/	II-ра зона /в лева/
	- за 1 кв.м.	2,50	2,50
	- за един фитнес уред	500,00	500,00
№ 36	Мелничарски услуги:	I-ва зона /в лева/	II-ра зона /в лева/
	А/ За мелници за брашно — данъкът се определя на линеен сантиметър от дължината на млевната линия	18,00	18,00
	Б/ За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя спрямо зоните.	600,00	600,00
№ 37	Услуги с атрактивен характер:	I-ва зона /в лева/	II-ра зона /в лева/
	А/ Корабчета	750,00	750,00
	Б/ Лодки	450,00	450,00
	В/ Яхти	900,00	900,00
	Г/ Джетове	900,00	900,00
	Д/ Влакчета	30,00	30,00
	Е/ Файтони	75,00	75,00
	Ж/ водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150,00	150,00
	З/ зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	150,00	150,00
	И/ въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150,00	150,00
	К/ детски колички и моторчета	150,00	150,00
	Л/ стрелбища	300,00	300,00
№ 38	Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	I-ва зона /в лева/	II-ра зона /в лева/
	А/ Мотопеди, мотоциклети	200,00	200,00
	Б/ Други МПС	500,00	500,00
№ 39	Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство.	3000,00	3000,00
№ 40	Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	I-ва зона /в лева/	II-ра зона /в лева/
	А/ комбайн	330,00	330,00
	Б/ трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини	110,00	110,00
	В/ прикачни, навесни и стационарни машини	11,00	11,00

Заклучителни разпоредби

Към Наредба за допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци в Община Ябланица (приета с Решение № 41 на ОбС Ябланица от Протокол № 6/19.02.2008г., изм. и доп. с Решение № 322/27.01.2011г. в сила от 01.01.2011г., изм. и доп. с Решение № 246/19.12.2013г. в сила от 01.01.2014г.,)

§10. Наредбата за допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци в Община Ябланица е приета с Решение №. 132/20.09.2016г. на ОбС Ябланица и влиза в сила от 1 януари 2017 г.

Заклучителни разпоредби

Към Наредба за допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци в Община Ябланица (приета с Решение № 41 на ОбС Ябланица от Протокол № 6/19.02.2008г., изм. и доп. с Решение № 322/27.01.2011г. в сила от 01.01.2011г., изм. и доп. с Решение № 246/19.12.2013г. в сила от 01.01.2014г.,)

§11. Наредбата за допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци в Община Ябланица е приета с Решение №. 155/29.11.2016г. на ОбС Ябланица и влиза в сила от дата на приемане.

Заклучителни разпоредби
към Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци в Община Ябланица (приета с Решение № 41 на ОбС Ябланица от Протокол № 6/19.02.2008г.)

§12. Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци в Община Ябланица е приета с Решение №. 450/29.01.2019г., взето с Протокол № 51 на ОбС Ябланица. Наредбата за изменение и допълнение влиза в сила от 01.01.2019г., с изключение на чл. 12а (нов), ал. 2, която влиза в сила от 01.01.2020г.

Заклучителни разпоредби
към Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 5 за определяне размера на местните данъци в Община

§13. Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 5 за определяне размера на местните данъци в Община Ябланица е приета с Решение №. 38/30.01.2020г., взето с Протокол № 4 на ОбС Ябланица. Изменението влиза в сила от датата на публикуването ѝ на официалния сайт на Община Ябланица.

д-р Румен Гаврилов:
Председател Общински съвет Ябланица

§11. Наредбата за допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци в Община Ябланица е приета с Решение №. 155/29.11.2016г. на ОбС Ябланица и влиза в сила от дата на приемане.

**Заключителни разпоредби
към Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на
местните данъци в Община Ябланица (приета с Решение № 41 на ОбС Ябланица от
Протокол № 6/19.02.2008г.)**

§12. Наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци в Община Ябланица е приета с Решение №. 450/29.01.2019г., взето с Протокол № 51 на ОбС Ябланица. Наредбата за изменение и допълнение влиза в сила от 01.01.2019г., с изключение на чл. 12а (нов), ал. 2, която влиза в сила от 01.01.2020г.

**Заключителни разпоредби
към Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 5 за определяне размера на
местните данъци в Община**

§13. Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 5 за определяне размера на местните данъци в Община Ябланица е приета с Решение №. 38/30.01.2020г., взето с Протокол № 4 на ОбС Ябланица. Изменението и допълнението влиза в сила от датата на поместването на официалната интернет страница на Община Ябланица, с изключение на чл.64, ал.2, която влиза в сила от 01.01.2020г.

д-р Румен Гаврилов:
Председател Общински съвет Ябланица